KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/2385,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2015,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Venäjän federaatiosta peräisin olevien alumiinifolioiden tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Väliaikaiset toimenpiteet

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', otti 4 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksella (EU) 2015/1081 ([2]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin Venäjän federaatiosta, jäljempänä 'Venäjä', peräisin olevien tiettyjen alumiinifolioiden tuonnissa.

(2) Menettely pantiin vireille 8 päivänä lokakuuta 2014, kun AFM Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Alcomet AD, Eurofoil Luxembourg SA, Hydro Aluminium Rolled Products GmbH ja Impol d.o.o., jäljempänä 'valituksen tekijät', olivat esittäneet 25 päivänä elokuuta 2014 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden osuus alumiinifolioiden unionin kokonaistuotannosta on yli 25 prosenttia. Valituksessa esitetty alustava näyttö kyseisen tuotteen polkumyynnistä ja siitä johtuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi tutkimuksen vireille panemiseksi.

2. Myöhempi menettely

(3) Niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden ilmoittamisen jälkeen, joiden perusteella päätettiin ottaa käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli, jäljempänä 'alustavien päätelmien ilmoittaminen', useat asianomaiset osapuolet ilmoittivat kirjallisesti näkökantansa alustavista päätelmistä. Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi.

(4) Ainoa viejä, Rusal-ryhmä ja viisi käyttäjää pyysivät kuulemista kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa. Viejän kuuleminen järjestettiin 14 päivänä lokakuuta 2015, ja läsnä oli Venäjän edustaja. Tärkeimmät kohdat, joista keskusteltiin, olivat perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan soveltaminen vientihinnan laskemiseen ja Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevien alumiinin jatkojalostusfolioiden tuonnin vaikutus unionin tuotannonalan tilanteeseen. Käyttäjien kuuleminen järjestettiin 23 päivänä lokakuuta 2015 lopullisia päätelmiä koskevien huomautusten toimittamisen määräajan jälkeen. Tärkeimmät kohdat, joista keskusteltiin, olivat Kiinasta peräsin olevan kotitalousfolion tuontia koskevien polkumyyntitoimenpiteiden väitetty kiertäminen, kolmansista maista tulevan tuonnin vaikutus unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, Venäjältä peräisin olevan kotitalousfolion tuonnissa käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden vaikutus käyttäjiin ja mahdollisuus käyttää vähimmäistuontihintaa toimenpiteenä.

(5) Lisäksi 27 päivänä lokakuuta 2015 viisi uudelleenkelaajaa pyysi kuulemistapaamista, jossa käsitellään ristiriitoja valituksen tekijöiden kanssa. Valituksen tekijät eivät kuitenkaan olleet kiinnostuneita osallistumaan tällaiseen kuulemiseen.

(6) Komissio tutki asianomaisten osapuolten esittämät suulliset ja kirjalliset huomautukset ja muutti tarvittaessa alustavia päätelmiä niiden mukaisesti.

([1]) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1081, annettu 3 päivänä heinäkuuta 2015, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevien tiettyjen alumiinifolioiden tuonnissa (EUVL L 175, 4.7.2015, s. 14).

(7) Komissio ilmoitti kaikille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Venäjältä peräisin olevien tiettyjen alumiinifolioiden tuonnissa ja kantaa lopullisesti väliaikaisen tullin vakuutena olevat määrät, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksensa lopullisista päätelmistä.

(8) Kaikkia asianomaisten osapuolten toimittamia huomautuksia tarkasteltiin ja ne otettiin soveltuvin osin huomioon.

3. **Otanta**

(9) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi otokseen valituista unionin tuottajista myi kaiken toimintansa, mukaan luettuna laitteet, lupaoikeudet, työntekijöitä koskevat velvoitteet ja silloiset sopimuksensa, uudelle yritykselle. Koska muutos tapahtui tutkimusajanjakson jälkeen, se ei ole merkityksellinen perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisen vahinkojen arvioinnin kannalta.

(10) Koska otantamenetelmästä ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 7–13 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät voidaan vahvistaa.

4. **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(11) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 19 kappaleessa todetaan, polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2013 ja 30 päivän syyskuuta 2014 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2011 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

(12) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Venäjän viranomaiset väittivät, että koska tutkimusajanjaksoon sisältyi tietoja myös vuoden 2013 viimeiseltä neljännekseltä, vahinkoanalyysin suuntausten määrittäminen ei täytä perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädettyä puolueettomuuden vaatimusta.

(13) Tutkimusajanjakso määritettiin perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Lisäksi komissio käytti riittävän edustavaa ajanjaksoa tarkastellessaan kaikkien sellaisten taloudellisten tekijöiden ja indeksien suuntauksia, joilla on merkitystä tuotannonalan tilanteeseen, eli tutkimusajanjaksoa ja kolmea täydellistä varainhoitovuotta ennen tutkimusajanjaksoa. Se, että tutkimusajanjakson ja yhden tarkastelujaksoon kuuluvan vuoden välillä on hieman päällekkäisyyttä, ei vaikuta komission suorittamaan objektiiviseen vahingon määrittämiseen. Tämän vuoksi väite hylättiin.

B. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

(14) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 20 kappaleessa todettiin, tarkasteltavana oleva tuote on Venäjältä peräisin oleva vähintään 0,008 millimetriä mutta enintään 0,018 millimetriä paksu, vahvistamaton, valssattu mutta ei enempää valmistettu, enintään 650 millimetrin levyisillä ja yli 10 kilogrammaa painavilla keloilla oleva alumiinifolio (ns. jumbokelat), jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 7607 11 19 (Taric-koodi 7607 11 19 10). Tarkasteltavana oleva tuote tunnetaan yleisesti nimellä kotitalousfolio, jäljempänä 'kotitalousfolio'.

(15) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet väittivät, että Venäjältä tuleva tuonti ei kilpaile unionin tuotannonalan valmistaman kotitalousfolion kanssa, mutta ne eivät kuitenkaan selittäneet tätä väitettä sen tarkemmin tai esittäneet näyttöä sen tueksi. Näin ollen väite hylättiin.

(16) Koska tarkasteltavana olevasta tuotteesta ja samankaltaisesta tuotteesta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 21–28 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

C. **POLKUMYYNTI**

(17) Polkumyyntilaskelmia koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29–52 kappaleessa.

(18) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Rusal-ryhmä kiisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 40–42 kappaleessa kuvatut vientihintaan tehdyt oikaisut. Rusal-ryhmä väitti, että myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja etuyhteydessä olevan kauppiaan voiton vähentäminen ovat perusteltuja ainoastaan, jos kyseessä on toimitettuna tullattuna (DDP) -liiketoimi mutteivät silloin, jos kyseessä on toimitettuna määräpaikalle (DAP)- ja kulut, vakuutus ja rahti maksettuina (CIF) -liiketoimi.

(19) On huomattava, että komissio muodosti vientihinnan laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti tuottajien ja niihin etuyhteydessä olevan kauppiaan välisen yhteyden vuoksi. Tutkimuksessa kävi ilmi, että tämä yhteys on voimassa kaikentyyppisissä liiketoimissa niiden toimitusehdoista riippumatta. Rusal-ryhmä ei myöskään toimittanut mitään näyttöä siitä, miksi käytetty voittomarginaali ei olisi kohtuullinen. Näin ollen asiaa koskevia väitteitä pidetään perusteettomina ja ne olisi hylättävä. Myynti-, yleis- ja hallintokustannusten osalta oikaisua liialliseksi väittävän osapuolen on toimitettava erityistä näyttöä ja laskelmia väitteensä tueksi ja etenkin esitettävä vaihtoehtoinen oikaisun taso. Rusal-ryhmä ei kuitenkaan esittänyt mitään näistä alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimittamissaan huomautuksissa.

(20) Edellä esitetyn perusteella kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan väite hylättiin.

(21) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Rusal-ryhmä toisti olevansa eri mieltä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti tehdyistä myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa koskevista oikaisuista DAP- ja CIF-liiketoimien osalta. Rusal-ryhmä ei kiistä 2 artiklan 9 kohdan soveltamista, kun otetaan huomioon etuyhteydessä olevan kauppiaan osallistuminen kaikentyyppisiin liiketoimiin (DDP, DAP ja CIF). Rusal-ryhmä kuitenkin kiistää CIF- ja DAP-toimitusehtojen mukaisesti suoritettujen liiketoimien osalta oikaisun sovellettavuuden 2 artiklan 9 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti, etenkin myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton osalta. Ryhmän mukaan CIF- ja DAP-ehtojen mukaan tavaroiden toimitus ostajalle tehdään ennen tuontia, minkä vuoksi näitä oikaisuja ei voida soveltaa. Toimittamissaan huomautuksissa Rusal-ryhmä luetteli joukon tapauksia, joissa komissio ilmeisesti ei tehnyt oikaisuja 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Rusal-ryhmä totesi vielä, että jos komissio edelleen katsoo, että 2 artiklan 9 kohdan soveltaminen edellyttää automaattista oikaisua kohtuullisten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton huomioon ottamiseksi, komission yksiköiden olisi vaihtoehtoisesti tunnustettava, että kauppias oli vientiä harjoittavaan tuottajaan integroitunut osasto CIF- ja DAP-liiketoimissa, minkä vuoksi näihin liiketoimiin olisi sovellettava perusasetuksen 2 artiklan 8 kohtaa.

(22) Komissio vahvistaa, että Rusalin tapauksessa myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton kohtuullista määrää koskevaa oikaisua 2 artiklan 9 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan nojalla olisi sovellettava kaikentyyppisiin liiketoimiin. Vaikka CIF-ehtojen mukainen tavaroiden toimitus tapahtuu ennen tavaroiden luovuttamista vapaaseen liikkeeseen ja vaikka vastuu tulliselvityksestä on ostajalla (toisin kuin DDP-ehtojen mukaisissa liiketoimissa), tämä ei muuta sitä tosiseikkaa, että myynnin suorittaa etuyhteydessä oleva kauppias, joka kantaa myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja joka yleensä pyrkii saamaan voittoa palveluistaan. Kun otetaan huomioon, että kauppias on etuyhteydessä vientiä harjoittavaan tuottajaan, perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan soveltaminen viittaa siihen, että tällaisen kauppiaan tiedot ovat epäluotettavia ja että tutkivan viranomaisen olisi määritettävä sen myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset kohtuullisella perustalla. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohta ei estä sitä, että oikaistaisiin kustannuksia, jotka ovat syntyneet ennen tuontia, kunhan tuoja yleensä kantaa kyseiset kustannukset. Sen vuoksi myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa koskevien oikaisujen täydellinen poisjättäminen CIF-ehtojen mukaisesti tehdystä myynnistä ei ole perusteltua. Se, että etuyhteydessä oleva yritys hoitaa vain joitakin tehtäviä, ei estä komissiota tekemästä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisia oikaisuja, mutta asia voitaisiin ottaa huomioon siten, että hinnasta, jolla tarkasteltavana oleva tuote jälleenmyydään ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle, vähennetään pienemmät myynti-, yleis- ja hallintokustannukset. Joka tapauksessa todistustaakka on sillä asianomaisella osapuolella, joka aikoo riitauttaa perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla tehtyjen oikaisujen laajuuden. Jos kyseinen osapuoli pitää oikaisuja liiallisina, sen on näin ollen toimitettava näyttöä ja laskelmia näiden väitteidensä tueksi. DAP-ehtojen mukaisesti tapahtuneen myynnin osalta on syytä huomata, että toimituspaikat ovat EU:n tullialueen sisällä, minkä vuoksi kauppiaan osallistumisasteen ero verrattuna DDP-ehtojen mukaan tapahtuvaan myyntiin on vieläkin pienempi. Rusal-ryhmän mainitsemista aiemmista tapauksista on tärkeää huomata, että komission kanta on yhdenmukainen unionin tuomioistuinten oikeuskäytännön kanssa. Komissiolla on laaja harkintavalta kaupan suojatoimenpiteiden alalla, ja käyttäessään tätä harkintavaltaansa sitä eivät sido aiemmat arvioinnit. Lisäksi tosiasiallinen tilanne kussakin tapauksessa, joihin Rusal-ryhmä viittasi, oli erilainen. Mitä tulee perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan soveltamista koskevaan vaihtoehtoon, komissio viittaa tässä kappaleessa ja 19 kappaleessa esitettyihin perusteluihin ja toistaa, että jo pelkkä viejän ja etuyhteydessä olevan yrityksen välinen yhteys oikeuttaa komission pitämään tosiasiallista vientihintaa epäluotettavana, koska yhteys viejän ja etuyhteydessä olevan yrityksen välillä on nimenomaan yksi niistä monista syistä, joiden perusteella tosiasiallisia vientihintoja voidaan pitää epäluotettavina.

(23) Myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia koskevan oikaisun määrän osalta komissio kehotti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatujen huomautusten perusteella Rusal-ryhmää yksilöimään myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sen osan, jota sen mukaan ei voida soveltaa CIF- ja DAP-liiketoimiin tai joka on kohtuuton, ja toimittamaan tästä oikeuskäytännön edellyttämää näyttöä. Tältä osin ei kuitenkaan toimitettu mitään näyttöä,

koska Rusal-ryhmä asetti tietojen toimittamisen ehdoksi sen, että komissio hyväksyy ryhmän oikeudellisen tulkinnan perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdasta. Koska Rusal-ryhmä ei toimittanut mitään näyttöä tältä osin, väite olisi hylättävä.

(24) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29–52 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa, eivätkä lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – muutu:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
Rusal-ryhmä	34,0 %
Kaikki muut yritykset	34,0 %

D. **VAHINKO**

1. **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(25) Edellä 9 kappaleessa mainittu muutos ei vaikuttanut unionin tuotannonalan määritelmään.

(26) Koska unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmästä ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53–55 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

2. **Unionin kulutus**

(27) Koska unionin kulutuksesta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 56–60 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3. **Tuonti asianomaisesta maasta**

(28) Koska asianomaisesta maasta tulevasta tuonnista ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 61–70 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

4. **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

(29) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli väitti, että kotitalousfolion ja jatkojalostusfolioiden markkinoiden keskinäinen riippuvuus vaikuttaisi unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen analyysiin. Osapuoli väitti, että näiden markkinoiden keskinäinen riippuvuus johtui kolmesta seikasta: i) kaikki otokseen valitut unionin tuottajat pystyvät tuottamaan sekä kotitalousfoliota että jatkojalostusfoliota samoissa tuotantolaitoksissa ja samoilla laitteilla, ii) kotitalousfolion ja jatkojalostusfolion tuotannosta toiseen siirtyminen on suhteellisen helppoa ja iii) molempien tuotteiden kysynnän hintajousto on suuri. Osapuoli väitti lisäksi, että unionin tuottajat eivät pystyneet erittelemään taloudellisia tekijöitä, jotka liittyvät kumpaankin näihin tuotteeseen, minkä vuoksi komission olisi pitänyt soveltaa perusasetuksen 3 artiklan 8 kohtaa ja tehdä vahingon arviointi laajemmalla perusteella.

(30) On huomattava, että jatkojalostusfolio on kuitenkin eri tuote kuin kotitalousfolio, ja sitä käytetään eri sovelluksissa. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 131 kappaleessa selitetään, otokseen valittu unionin suurin kotitalousfolion tuottaja tuotti yksinomaan kotitalousfoliota. Kuten samassa kappaleessa myös mainittiin, tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuottajat, jotka tuottavat sekä kotitalous- että jatkojalostusfoliota, eivät pysty helposti siirtymään yhden tuotteen valmistuksesta toisen tuotteen valmistukseen, koska tehokkuuden maksimoimiseksi molempia tuotteita on tuotettava tietty määrä. Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että otokseen valittujen unionin tuottajien tuotannossa mainitun kahden foliolajin tuotantosuhde oli vakaa. Lisäksi unionin tuottajat, jotka valmistivat sekä kotitalous- että jatkojalostusfoliota, pystyivät erottamaan toisistaan toisaalta kotitalousfolion ja toisaalta jatkojalostusfolion tuotantoon ja myyntiin liittyvät taloudelliset ja rahoituksselliset tiedot. Sen vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 71–108 kappaleessa esitetty vahinkoanalyysi koskee vain kotitalousfolion tuotantoa ja myyntiä unionissa, ja tämän vuoksi hylättiin väite, jonka mukaan komission olisi pitänyt soveltaa perusasetuksen 3 artiklan 8 kohtaa.

(31) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen sama asianomainen osapuoli kiisti komission päätelmän, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklan 8 kohtaa ei voitu soveltaa tässä tapauksessa. Osapuoli toisti edellä 29 ja 30 kappaleessa esitetyt väitteensä toimittamatta kuitenkaan mitään uutta näyttöä. Se myös väitti, että komissio ei voinut vahvistaa, että useimmat unionin tuottajat pystyivät erittelemään toisistaan kotitalous- ja jatkojalostusfolion tuotantoon ja myyntiin liittyvät taloudelliset ja rahoitukselliset tiedot, muttei esittänyt näyttöä väitteensä tueksi. Sen vuoksi komissio vahvistaa, että sen ei tarvinnut tässä tapauksessa soveltaa perusasetuksen 3 artiklan 8 kohtaa, koska otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastettujen tietojen perusteella voitiin yksilöidä samankaltaisen tuotteen tuotanto. Koska kyseisen asianomaisen osapuolen esittämät väitteet eivät perustu tosiseikkoihin, ne hylätään.

(32) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Venäjän viranomaiset pyysivät komissiota toimittamaan ei-luottamukselliset versiot otokseen valittujen unionin tuottajien vastauksista ja kaiken muun näytön, joka osoitti merkittävää vahinkoa. Ne pyysivät myös käyttöönsä menetelmän, jota komissio käytti unionin tuottajille aiheutuneen merkittävän vahingon arvioimiseen.

(33) Komissio muistuttaa, että Venäjän viranomaisille samoin kuin kaikille muillekin asianomaisille osapuolille ilmoitettiin 25 päivänä elokuuta 2015 (alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimitettujen huomautusten perusteella) täsmällisestä menettelystä, jota on noudatettava tutkimuksen ei-luottamuksellisten asiakirjojen saamiseksi. Vastausten ei-luottamukselliset versiot olivat riittävän yksityiskohtaisia, jotta niiden perusteella pystyy kohtuudella ymmärtämään luottamuksellisesti toimitettujen tietojen oleellisen sisällön. Muu näyttö, joka tukee unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa koskevia päätelmiä, esitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 71–108 kappaleessa.

5. **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(34) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi asianomaista osapuolta väitti, että kaikki vahinkoindikaattorit eivät kehittyneet negatiivisesti ja että joidenkin vahinkoindikaattoreiden positiivinen kehitys vaikuttaisi osoittavan, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa. Lisäksi väitettiin, että unionin tuotannonalan myyntimäärän riittämätön kasvu ei osoita merkittävää vahinkoa, koska se oli seurausta riittämättömästä tuotantokapasiteetista unionin kysynnän kasvaessa.

(35) Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaan merkittävän vahingon aiheutumista koskevat päätelmät perustuvat kaikkien merkityksellisten vahinkoindikaattoreiden kokonaisarviointiin. Päätelmien tekeminen pelkästään tiettyjen valikoitujen vahinkoindikaattoreiden perusteella vääristäisi analyysiä. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 106 kappaleessa pääteltiin, vaikka unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti, tuotanto ja myynti kasvoivat tarkastelujaksolla, niiden kasvu oli pienempää kuin kulutuksen kasvu. Unionin tuotannonalan vaikeasta rahoitustilanteesta huolimatta unionin tuottajat pyrkivät investoimaan lisätäkseen kapasiteettiaan ja pystyäkseen hyötymään unionin kulutuksen kasvusta. Koska ne eivät kuitenkaan pystyneet nostamaan hintojaan kustannukset kattavalle tasolle, niiden kyky investoida kapasiteetin lisäämiseen oli rajoitettua. Tuottajat kykenivät tietyssä määrin rahoittamaan kotitalousfolion tuotantoon ja myyntiin liittyviä tappioita muiden tuotteiden myynnistä saaduilla voitoilla. Pitkällä aikavälillä strategia, jossa tuotetaan tappiollista tuotetta, ei kuitenkaan ole kestävä unionin tuotannonalan kannalta. Sen vuoksi hylättiin väite, jonka mukaan kaikki vahinkoindikaattorit eivät olleet negatiivisia eikä merkittävää vahinkoa näin ollen esiintynyt.

(36) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Venäjän viranomaiset toistivat alustavassa vaiheessa esittämänsä väitteet, joiden mukaan valituksen tekijöiden julkisesti saatavilla olevien taloudellisten asiakirjojen perusteella merkittävää vahinkoa ei ole aiheutunut.

(37) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 107 kappaleessa selitettiin, jotkin unionin tuottajat eivät tuottaneet yksinomaisesti kotitalousfoliota, minkä vuoksi julkisesti saatavilla olevissa taloudellisissa asiakirjoissa ei voida paljastaa unionin kotitalousfolion tuotannonalan tosiasiallista tilannetta. Lisäksi tutkimuksen tulokset perustuvat kotitalousfolioon liittyvän unionin tuotannonalan tosiasiallisiin ja todennettuihin tietoihin. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(38) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli toisti väitteensä, jonka mukaan suurin osa asiaan liittyvistä tekijöistä ja indekseistä, joilla on vaikutusta kotitalousfolion unionin tuotannonalan tilanteeseen, kehittyi positiivisesti tarkastelujaksolla. Se väitti lisäksi, että komission analyysi unionin tuotannonalan tilanteesta perustuu vain muutamaan indikaattoriin.

(39) Komission analyysi unionin tuotannonalan tilanteesta perustuu kuitenkin kaikkiin tekijöihin, jotka on esitetty väliaikaista tullia koskevan asetuksen D jaksossa. Se, että jotkin vahinkoindikaattoreista, kuten tuotanto, tuotantokapasiteetti ja myyntimäärä, osoittivat positiivista suuntausta tarkastelujaksolla, ei horjuta sitä yleistä päätelmää, että unionin tuotannonalalle aiheutui perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa. Indikaattoreita ei voida tarkastella erillään toisistaan, vaan myös niiden välinen korrelaatio on otettava huomioon.

Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 106 kappaleessa selitettiin, tuotantomäärä kasvoi 7 prosenttia ja tuotantokapasiteetti 12 prosenttia tarkastelujaksolla. Kasvu ei kuitenkaan vastannut kulutuksen kasvua, joka oli paljon suurempi eli [17–28] prosenttia tarkastelujakson aikana. Vaikka unionin tuotannonalan myyntimäärä lisääntyi [2–10] prosenttia tarkastelujaksolla, kulutus kasvoi vieläkin enemmän, eikä myyntimäärän kasvu markkinoilla tämän seurauksena johtanut markkinaosuuden kasvuun vaan sitä vastoin markkinaosuuden 8 prosenttiyksikön menetykseen. Tämä osoittaa, että unionin tuotannonala ei pystynyt hyötymään kasvaneesta kulutuksesta. Vaikka investoinnit lisääntyivät 47 prosenttia tarkastelujaksolla, tämä oli edelleen alle sen investointitason, jota olisi tarvittu, jotta olisi voitu vastata kasvaneeseen kysyntään. Kassavirta osoitti positiivista suuntausta, mutta absoluuttisesti mitattuna se pysytteli alhaisella tasolla. Tämän vuoksi joidenkin indikaattoreiden positiivinen suuntaus – kun niitä analysoidaan yhdessä muiden tekijöiden kanssa – vahvistaa itse asiassa, että unionin tuotannonala oli tilanteessa, jossa sille aiheutui vahinkoa. Sen vuoksi 38 kappaleessa esitetyt väitteet hylättiin.

(40) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen viisi uudelleenkelaajaa väitti – pyytäessään toimenpiteiden käyttöönottoa vähimmäistuontihinnan muodossa – että pelkästään kotitalousfoliota tuottavan unionin tuottajan myyntihinta kohosi tutkimusajanjakson jälkeen, vaikka alumiinin hinta laski. Osapuolet väittivät myös, että tämän tuloksena kyseisen unionin tuottajan voitot kasvoivat.

(41) Perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahinkoa koskevat päätelmät tehtiin tarkastelujaksoa koskevien tarkastettujen tietojen perusteella ottamatta huomioon tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja ja kaikkia otokseen valittuja yrityksiä edustavien tietojen perustella eikä yhden unionin tuottajan erillisten tietojen perusteella. Sen vuoksi 40 kappaleessa esitetty väite hylättiin.

(42) Edellä esitetyn perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 71–108 kappaleessa esitetyt päätelmät siitä, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa, voidaan vahvistaa. Unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa, joka näkyi eritoten negatiivisessa kannattavuudessa lähes koko tarkastelujakson ajan.

E. **SYY-YHTEYS**

1. **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus**

(43) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet toistivat ennen väliaikaisten tullien käyttöönottoa esitetyt väitteensä, joiden mukaan unionin tuotannonalalle ei aiheutunut vahinkoa Venäjältä tulevasta tuonnista vaan muista tekijöistä, kuten unionin tuotannonalan kyvyttömyydestä lisätä tuotantokapasiteettiaan kasvaneen kysynnän mukaan, muista kolmansista maista, kuten Turkista ja Kiinasta, tulevasta tuonnista ja siitä, että unionin tuotannonala lisäsi jatkojalostusfolion tuotantoaan, mistä oli haittaa kotitalousfolion tuotannolle.

(44) Muiden tekijöiden väitettyä vaikutusta unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon käsitellään 49–97 kappaleessa.

(45) Lisäksi yksi osapuoli väitti, että unionin tuotannonalan kannattavuus kasvoi vuonna 2013, kun Venäjältä tulevan tuonnin määrä oli absoluuttisesti suurimmillaan, mikä väitteen mukaan osoittaa, että venäläisellä tuonnilla ei ollut vaikutusta unionin tuotannonalan kannattavuuteen, minkä vuoksi se ei ollut syynä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

(46) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 99 kappaleessa osoitetaan, unionin tuotannonalan kannattavuus vaihteli hieman (– 2,9–0,2 %) tarkastelujaksolla. Vuonna 2013 unionin tuotannonalan kannattavuus, joka oli 0,2 prosenttia, ylitti hädin tuskin kannattavuusrajan. Venäjältä tulevan tuonnin määrä oli korkeimmillaan samana vuonna, mutta sen markkinaosuus pysyi vakaasti 34 prosentissa. Sen vuoksi unionin tuotannonalan kannattavuuden tilapäinen vähäinen kasvu ei vaikuta päätelmään, jonka mukaan unionin tuotannonalan kokonaiskannattavuus oli negatiivinen (vuotta 2013 lukuun ottamatta) ja pysytteli 5 prosentin tavoitevoiton alapuolella koko tarkastelujakson ajan. Se ei myöskään vaikuta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 116 kappaleessa esitettyyn päätelmään, jonka mukaan unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemisen ja Venäjältä polkumyynnillä tulevan tuonnin, jonka markkinaosuus pysyi vakaana ja merkittävänä, välillä on syy-yhteys. Näin ollen väite hylättiin.

(47) Edellä esitetyn perusteella polkumyyntituonnin ja todetun merkittävän vahingon välille vahvistettiin syy-yhteys sillä perusteella, että Venäjältä tuli tuontia merkittävä määrä (yhdellä tuottajalla oli 34 prosentin markkinaosuus) ja tämä tuonti aiheutti suurta hintapainetta unionin markkinoilla (viitehinnan alittavuus on noin 12 prosenttia).

(48) Koska polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksista ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 110–116 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

2. **Muiden tekijöiden vaikutus**

2.1 *Muista maista tulevan tuonnin vaikutus*

(49) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen komissio havaitsi, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukossa 11 kokonaistuontiin sisältyi virheellisesti myös Venäjältä tuleva tuonti. Seuraavassa esitettävä taulukko korvaa väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa olevan taulukon 11:

Taulukko 1

Tuonti muista kolmansista maista

Maa		2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Kiina	Määrä (tonnia)	[2 843–3 205]	[967–1 378]	[1 137–1 603]	[1 222–1 699]
	Indeksi (2011 = 100)	*100*	*[34–43]*	*[40–50]*	*[43–53]*
	Markkinaosuus (%)	4	1	1	2
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2 251	2 417	2 306	2 131
	Indeksi (2011 = 100)	*100*	*107*	*102*	*95*
Turkki	Määrä (tonnia)	[5 120–6 100]	[8 090–10 553]	[11 213–14 213]	[11 520–14 579]
	Indeksi (2011 = 100)	*100*	*[158–173]*	*[219–233]*	*[225–239]*
	Markkinaosuus (%)	7	11	13	13
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2 950	2 743	2 710	2 571
	Indeksi (2011 = 100)	*100*	*93*	*92*	*87*
Muut kolmannet maat	Määrä (tonnia)	[3 100–3 750]	[279–750]	[1 891–3 000]	[3 162–4 313]
	Indeksi (2011 = 100)	*100*	*[9–20]*	*[61–80]*	*[102–115]*
	Markkinaosuus (%)	4	1	2	4
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2 878	2 830	2 687	2 406
	Indeksi (2011 = 100)	*100*	*98*	*93*	*84*

Maa		2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Tuonti yhteensä (ilman Venäjää)	Määrä (tonnia)	[10 677–10 761]	[9 037–9 902]	[14 855–16 831]	[15 226–17 491]
	Indeksi (2011 = 100)	*100*	*[85–92]*	*[138–158]*	*[141–164]*
	Markkinaosuus (%)	16	13	17	19
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2 750	2 712	2 669	2 505
	Indeksi (2011 = 100)	*100*	*99*	*97*	*91*

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset

(50) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että komissio ei pystynyt erottelemaan Kiinasta ja Turkista tulevan tuonnin vahingollisia vaikutuksia, kun taas eräs toinen osapuoli väitti, että komissio aliarvioi kolmansista maista tulevan tuonnin vaikutuksen unionin tuotannonalan tilanteeseen.

(51) Kiinasta tulevan tuonnin osalta havaittiin alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 118 kappaleessa esitettyyn kiinalaisen tuonnin hintojen alittavuuden tasoon oli tehtävä pieniä korjauksia kirjoitusvirheen takia. Korjauksen jälkeen havaittiin, että Kiinasta unioniin tutkimusajanjaksolla tulevan koko tuonnin keskimääräinen hinta alitti unionin tuotannonalan hinnat 10,2 prosentilla väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 118 kappaleessa todetun 13 prosentin sijaan.

(52) Lisäksi – kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 118 kappaleessa selitettiin – Kiinasta tulevan tuonnin määrä väheni [47–57] prosenttia ja sen markkinaosuus vastaavasti 4 prosentista 2 prosenttiin tarkastelujaksolla, ja tämän tuonnin hinta alitti unionin tuotannonalan hinnat 10,2 prosentilla. Tällä perusteella komissio päätteli väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 121 kappaleessa, että Kiinasta tuleva tuonti vaikutti osaksi unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon muttei poistanut polkumyynnillä Venäjältä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä. Koska Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli pieni ja sen suuntaus oli laskeva tarkastelujaksolla, tämä tuonti ei olisi voinut aiheuttaa merkittävää hintapainetta unionin tuottajille eikä estää niitä korottamasta hintojaan kannattavalle tasolle. Päätelmä, jonka mukaan Kiinasta tuleva tuonti ei poistanut polkumyynnillä Venäjältä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 121 kappale), voidaan näin ollen vahvistaa.

(53) Turkista tulevan tuonnin suuntaus oli kasvava tarkastelujaksolla (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 119 kappale) ja sen markkinaosuus oli 13 prosenttia tutkimusajanjaksolla unionin markkinoiden kasvaneen kysynnän ansiosta, jota unionin tuottajat eivät pystyneet tyydyttämään, kuten 35 kappaleessa selitettiin. Turkista tulevan tuonnin hinnat – vaikkakin ne laskivat 13 prosenttia tarkastelujakson aikana – olivat kuitenkin samanlaisella tasolla kuin unionin tuotannonalan hinnat ja ylittivät merkittävästi Venäjältä tulevan tuonnin hinnat. Vaikka Turkista tulevan tuonnin markkinaosuus olikin kasvussa, se ei olisi voinut aiheuttaa merkittävää hintapainetta unionin tuottajille ja estää niitä korottamasta hintojaan kannattavalle tasolle, kun otetaan huomioon, että tämän tuonnin hinnat olivat samalla (ja toisinaan korkeammallakin) tasolla kuin unionin tuotannonalan hinnat. Näin ollen päätelmä, jonka mukaan Turkista tuleva tuonti ei poistanut syy-yhteyttä polkumyynnillä Venäjältä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon väliltä, voidaan vahvistaa.

(54) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli toisti alustavassa vaiheessa esittämänsä väitteen, jonka mukaan komissio ei pystynyt erottelemaan Turkista tulevan tuonnin vahingollisia vaikutuksia. Se myös väitti, että turkkilaisen tuonnin kasvava määrä vahingoitti unionin tuotannonalaa markkinaosuuden ja kapasiteetin käyttöasteen osalta, minkä vuoksi se poisti syy-yhteyden Venäjältä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon väliltä.

(55) On totta, että Turkista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujaksolla ja unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui. Turkista tulevan tuonnin markkinaosuus tutkimusajanjaksolla oli 13 prosenttia ja Venäjältä tulevan tuonnin 34 prosenttia. Lisäksi Turkista tulevan tuonnin hinnat olivat samalla tasolla kuin unionin tuotannonalan hinnat, mutta Venäjältä tulevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat [3–7] prosentilla. Lisäksi on syytä muistaa, että tappiollisen tuotannonalan, kuten kotitalousfolion tuotannonalan, kannalta ei kuitenkaan ole kestävää kasvattaa jatkuvasti myyntimäärää ja synnyttää tappioita samaan aikaan. Tuotannonalan on ennen myyntimääränsä kasvattamista korotettava hintojaan tasolle, joka ylittää kustannukset kattavan tason. Tämä ei kuitenkaan ollut mahdollista Venäjältä suurina määrinä tulevan polkumyyntituonnin aiheuttaman hintapaineen vuoksi. Sen vuoksi väite, jonka mukaan Turkista tuleva tuonti poisti syy-yhteyden Venäjältä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon väliltä, hylättiin.

(56) Väitettiin myös, että Turkista tulevan tuonnin hinnat ovat korkeammat kuin Venäjältä tulevan tuonnin, koska turkkilaisten tuottajien vienti unionin markkinoille on erikoistunutta ja keskittyy ohuempaan folioon (0,008–0,009 mm), jota venäläinen tuottaja ei vie unionin markkinoille. Väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä, minkä vuoksi se hylättiin.

(57) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä vähentyi vuosien 2011 ja 2013 välillä [20–39] prosenttia ja lisääntyi sitten taas [2–15] prosenttia tutkimusajanjakson lopulla. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 120 kappaleessa selitettiin, näiden maiden markkinaosuus pieneni vuosien 2011 ja 2013 välillä 4 prosentista 2 prosenttiin ja kasvoi sitten 4 prosenttiin tutkimusajanjakson lopulla. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen samassa johdanto-osan kappaleessa todettiin myös, näiden maiden hinnat olivat alemmat kuin unionin tuotannonalan myyntihinnat (poikkeuksena vuosi 2012) mutta korkeammat kuin venäläisen tuonnin hinnat koko tarkastelujakson ajan. Sen vuoksi tuonti muista kolmansista maista ei voinut aiheuttaa unionin tuottajille niin merkittävää hintapainetta, että se olisi estänyt niitä korottamasta hintojaan kannattaville tasoille. Näin ollen päätelmä, jonka mukaan muista kolmansista maista tuleva tuonti ei poistanut syy-yhteyttä polkumyynnillä Venäjältä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon väliltä, voidaan vahvistaa.

(58) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117–122 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

2.2 *Unionin kulutuksen kehittyminen*

(59) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi asianomaista osapuolta väitti, että unionin tuotannonala ei pystynyt vastaamaan kasvaneeseen kulutukseen niistä investoinneista huolimatta, joita se teki tuotantokapasiteetin kasvattamiseksi, ja merkittävä vahinko aiheutui väitetysti tästä.

(60) Osapuoli ei selittänyt, miten kulutuksen kasvulla unionissa voisi olla negatiivinen vaikutus unionin tuotannonalaan ja miten se voisi poistaa syy-yhteyden Venäjältä polkumyynnillä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon väliltä. Tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyyntituontia olisi päinvastoin kohtuullista odottaa, että unionin tuotannonala olisi hyötynyt kulutuksen kasvamisesta.

(61) Venäjältä tuleva tuonti pystyi kasvattamaan markkinaosuuttaan 5 prosenttiyksiköllä, kun taas unionin tuottajien markkinaosuus kutistui 8 prosenttiyksikköä eli laski 55 prosentista 47 prosenttiin tarkastelujaksolla.

(62) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 78 kappaleessa selitettiin, unionin tuottajat lisäksi pyrkivät kasvattamaan tuotantokapasiteettiaan, mutta tämä onnistui vain rajoitetusti niiden vaikean taloudellisen tilanteen vuoksi. Investointien suhteellisen alhainen taso johtui unionin tuotannonalan vaikeasta taloudellisesta tilanteesta, joka itsessään johtui polkumyyntituonnista. Vaikka unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti kasvoikin hieman tarkastelujaksolla, kapasiteetin käyttöaste pieneni Venäjältä alhaisin polkumyyntihinnoin tulleen tuonnin takia. Lisäksi unionin tuotannonalan tuotantomäärä lisääntyi hieman ja sen markkinaosuus kutistui jatkuvasti koko tarkastelujakson ajan. Tätä ei näin ollen voida pitää unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(63) Koska asiassa ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 123–125 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

2.3 *Unionin tuotannonalan vientitulos*

(64) Koska unionin tuotannonalan vientitoiminnan vaikutuksesta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 126–128 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

2.4 *Unionin tuotannonalan toiminta jatkojalostusfolioiden markkinoilla*

(65) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi osapuoli väitti, että komissio ei ottanut jatkojalostusfolioita huomioon muuna tekijänä. Se toisti väitteensä, jonka mukaan jotkin unionin tuottajat päättivät lisätä enemmän voittoa tuottavan jatkojalostusfolion tuotantoa ja myyntiä kotitalousfolion tuotannon kustannuksella. Se myös väitti, että komissio ei ollut ottanut huomioon jatkojalostusfolion tuotannon ja myynnin ja sen taloudellisen tilanteen vaikutusta kotitalousfolion unionin tuotannonalan taloudellisessa kokonaistilanteessa. Tämä väite toistettiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ilman mitään uusia tietoja.

(66) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81 kappaleessa selitettiin, useat unionin tuottajat valmistivat sekä kotitalousfoliota että jatkojalostusfoliota, kun taas suurin otokseen valittu kotitalousfolion tuottaja ei tuottanut jatkojalostusfoliota tutkimusajanjakson aikana. Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että otokseen valittujen unionin tuottajien tuotannossa mainitun kahden foliolajin tuotantosuhde oli vakaa, minkä vuoksi pääteltiin, että unionin tuotannonala ei ollut siirtynyt jatkojalostusfolion tuotantoon niin, että siitä olisi ollut haittaa kotitalousfolion tuotannolle. Jos tällainen siirtyminen olisikin tapahtunut, se olisi ollut pikemminkin seurausta Venäjältä tulevasta polkumyyntituonnista, joka aiheutti jatkuvasti kotitalousfolion osalta merkittävää hintapainetta, joka esti unionin tuottajia korottamasta hintojaan kannattavalle tasolle. Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että tarkasteltavana olevan tuotteen kannattavuuden suuntaus on vastaava kaikissa otokseen valituissa yrityksissä, riippumatta siitä, mikä osuus kotitalous- ja jatkojalostusfolion tuotannolla on niiden kokonaistuotannossa. Sen vuoksi 65 kappaleessa esitetty väite hylätään.

(67) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 129–132 kappaleessa olevat päätelmät voidaan vahvistaa.

2.5 *Raaka-ainekustannukset*

(68) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Venäjän viranomaiset kiistivät komission päätelmän, jonka mukaan Lontoon metallipörssissä noteeratun alumiinin hinnan kehityksellä ei ollut vaikutusta siihen, että Venäjän tuontihinnat alittivat unionin tuotannonalan myyntihinnan ja aiheuttivat unionin markkinoilla hintapainetta, joka ei antanut unionin tuotannonalalle mahdollisuutta korottaa myyntihintojaan tuotantokustannukset kattavalle tasolle.

(69) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 136 kappaleessa selitettiin, tutkimuksessa kävi ilmi, että sekä unionin tuotannonalalle että venäläisille vientiä harjoittaville tuottajille aiheutui vastaavia kustannuksia niiden hankkiessa alumiinia kotitalousfolion valmistamiseen, koska alumiinin markkinahinnat sekä Venäjällä että unionissa liittyvät suoraan Lontoon metallipörssiin. Vaikka sekä unionin tuotannonalan myyntihinnat että Venäjän tuontihinnat laskivat kotitalousfolion osalta Lontoon metallipörssissä noteeratun alumiinin hintakehityksen johdosta, tutkimuksessa todettiin, että Venäjältä tulevan kotitalousfolion tuonnin hinnat olivat tarkastelujaksolla jatkuvasti alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat ja alittivat ne tutkimusajanjaksolla [3–7] prosenttia. Unionin tuotannonalan kotitalousfolion myyntihinnat eivät kattaneet edes tuotannon yksikkökustannuksia, vaikka ne laskivat. Tämä johtui suurina määrinä tulevan ja unionin tuotannonalan myyntihinnat alittavan polkumyyntituonnin aiheuttamasta hintapaineesta, joka ei antanut unionin tuotannonalalle mahdollisuutta korottaa myyntihintojaan eikä näin ollen mahdollisuutta saada hyötyä raaka-ainekustannusten alenemisesta.

(70) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Venäjän viranomaiset toistivat väitteensä, jonka mukaan hintapaineen unionin markkinoilla aiheuttivat Lontoon metallipörssin alumiinin hinnat eikä Venäjältä tuleva kotitalousfolion tuonti, mutteivät esittäneet tältä osin uutta näyttöä. Näin ollen väite hylättiin.

(71) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 133–136 kappaleessa olevat päätelmät voidaan vahvistaa.

2.6 *Muiden tekijöiden kumulatiivinen vaikutus*

(72) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli väitti, että komissio oli jättänyt arvioimatta kaikkien muiden tekijöiden kumulatiivisen vaikutuksen, mutta se ei kuitenkaan täsmentänyt väitteensä oikeusperustaa tai selittänyt, miten tähän tapaukseen liittyvät tosiseikat huomioon ottaen vahingon voitaisiin katsoa johtuneen muista tekijöistä kuin Venäjältä polkumyynnillä tulleesta tuonnista.

(73) Perusasetuksessa ei ensinnäkään edellytetä, että komissio arvioi muiden tekijöiden kumulatiivisia vaikutuksia analysoidessaan näiden tekijöiden vaikutusta. Toiseksi, komissio pystyi tässä tapauksessa erittelemään

asianmukaisesti kaikkien muiden tiedossa olleiden tekijöiden vaikutuksen unionin tuotannonalan tilanteeseen ja erottamaan tämän vaikutuksen Venäjältä polkumyynnillä tulevan tuonnin vahingollisista vaikutuksista. Sen vuoksi komissio pystyi päättelemään, että vahinko, jonka se katsoi johtuvan Venäjältä polkumyynnillä tulevasta tuonnista, johtui tosiasiallisesti tästä tuonnista eikä muista tekijöistä. Näin ollen komissio täytti velvoitteensa eikä katsonut Venäjältä polkumyynnillä tulevan tuonnin aiheuttamaksi vahinkoa, jonka muut syy-yhteydessä olevat tekijät olisivat aiheuttaneet. Sen vuoksi kaikkien tiedossa olevien tekijöiden yhteinen analyysi ei ole tarpeen. Kyseinen asianomainen osapuoli ei myöskään esittänyt mitään näyttöä siitä, miksi komissio tässä tapauksessa olisi epäasianmukaisesti todennut venäläisen polkumyyntituonnin aiheuttaneen vahingon, jonka muut tekijät olisivat aiheuttaneet. Näin ollen väite hylättiin.

2.7 *Kiinasta peräsin olevan kotitalousfolion tuontia koskevien polkumyyntitoimenpiteiden väitetty kiertäminen*

(74) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen venäläinen vientiä harjoittava tuottaja ja useat uudelleenkelaajat väittivät ensimmäistä kertaa, että Kiinasta peräisin olevan kotitalousfolion tuonnissa voimassa olevia polkumyyntitoimenpiteitä kierretään käyttämällä hieman muutettua muotoa, jonka ansiosta folio voidaan kirjata Eurostatissa jatkojalostusfoliona CN-koodiin 7607 11 19. Osapuolet väittivät vielä, että Kiinan tilastotietokannassa esiintyvät alumiinifoliot, joiden paksuus on 0,007–0,2 mm, ovat kotitalousfoliota, joita koskevia toimenpiteitä kierretään käyttämällä koodeja 7607 11 90 ja 7607 11 20. Väitetyn toimenpiteitä kiertävän tuonnin määräksi arvioitiin näin ollen 30 000 tonnia vuodessa, ja sen väitettiin aiheuttavan vahinkoa unionin tuotannonalalle.

(75) On muistettava, että vuonna 2012 komissio pani vireille tutkimuksen ([1]), joka koski tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 925/2009 ([2]) käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan hehkuttamattoman, yli 650 millimetrin levyisillä keloilla olevan alumiinifolion tuonnilla. Komissio kuitenkin päätti tutkimuksen 2 päivänä heinäkuuta 2013 ([3]) laajentamatta tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuontia koskevia polkumyyntitoimenpiteitä koskemaan tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan hehkuttamattoman, yli 650 millimetrin levyisillä keloilla olevan alumiinifolion tuontia.

(76) Nyt käynnissä oleva menettely ei kata väitettyjä kiertämiskäytäntöjä. Komissio analysoi joka tapauksessa Kiinasta peräisin olevan kotitalous- ja jatkojalostusfolion tuntia Goodwill China Business Information Ltd:n toimittamien Kiinan tietokannan tilastojen ja Eurostatin tilastojen perusteella.

(77) Alumiinifolion tuonti Kiinasta osapuolten mainitsemia kahta Kiinan tilastoissa olevaa koodia käyttäen esitetään seuraavassa taulukossa:

Taulukko 2

Kotitalous- ja jatkojalostusfolion tuonti Kiinasta unioniin

tonnia	Koodi	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Määrä	7607 11 90	18 786	17 177	22 444	24 760
Määrä	7607 11 20	4 730	3 915	6 826	8 172
Määrä	Yhteensä	23 515	21 091	29 270	32 932

Lähde: Goodwill China Business Information Ltd

([1]) Komission asetus (EU) N:o 973/2012, annettu 22 päivänä lokakuuta 2012, tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 925/2009 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan hehkuttamattoman, yli 650 millimetrin levyisillä keloilla olevan alumiinifolion tuonnilla koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta (EUVL L 293, 23.10.2012, s. 28).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 925/2009, annettu 24 päivänä syyskuuta 2009, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tietynlaisen Armeniasta, Brasiliasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuonnissa ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 262, 6.10.2009, s. 1).

([3]) Komission asetus (EU) N:o 638/2013, annettu 2 päivänä heinäkuuta 2013, tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 925/2009 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan hehkuttamattoman, yli 650 millimetrin levyisillä keloilla olevan alumiinifolion tuonnilla koskevan tutkimuksen päättämisestä (EUVL L 184, 3.7.2013, s. 1).

(78) On syytä huomata, että edellä olevassa taulukossa esitetyt kiinalaiset koodit eivät koske erityisesti kotitalousfoliota vaan myös jatkojalostusfolio sisältyy niihin. Asianomaiset osapuolet yksinkertaisesti olettivat, että näitä kahta koodia käyttämällä viety kokonaismäärä on toimenpiteitä kiertävää kotitalousfoliota, ja jättivät huomiotta, että näiden koodien mukaisesti ilmoitetaan myös tosiasiallisen jatkojalostusfolion vienti.

(79) On myös huomattava, että CN-koodi 7607 11 19 on eritelty Eurostatissa kahteen eri koodiin, joista toinen on kotitalousfoliolle (7607 11 19 10) ja toinen jatkojalostusfoliolle (7607 11 19 90). Kiinasta tulevan kotitalousfolion tuonnin kokonaismäärä tarkastelujaksolla esitetään seuraavassa taulukossa:

Taulukko 3

Kotitalousfolion tuonti Kiinasta

tonnia	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Määrä	25 506	20 996	28 135	36 464

Lähde: Eurostat

(80) Edellä esitetyn perusteella asianomaiset osapuolet selvästi yliarvioivat väitetysti toimenpiteitä kiertävän kotitalousfolion määrän – vaikkei olekaan poissuljettua, että osa jatkojalostusfolioksi ilmoitetusta tuontimäärästä olisikin toimenpiteitä kiertävää kotitalousfoliota – sillä tarkastelujakson aikana Kiinasta tulevan kotitalousfolion tuonnin kokonaismäärä oli alle väitetysti toimenpiteitä kiertävän kotitalousfolion määrän (eli 30 000 tonnia), tutkimusajanjaksoa lukuun ottamatta. Osapuolten toimittamat tiedot tai komission keräämät tiedot eivät mahdollista väitetysti toimenpiteitä kiertävän kotitalousfolion erottamista tosiasiallisesta jatkojalostusfoliosta näissä koodeissa, minkä vuoksi komissio ei pysty arvioimaan mahdollisesti toimenpiteitä kiertävän kotitalousfolion määrää.

(81) Koska osapuolet eivät toimittaneet muuta näyttöä väitteensä tueksi, pääteltiin, että väitetysti toimenpiteitä kiertävä mahdollinen määrä oli sellainen, ettei se poista syy-yhteyttä venäläisen polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon väliltä.

2.8 *Muut väitteet*

(82) Venäjän viranomaiset väittivät, että komissio ei ole ottanut huomioon kotitalousfolion maailmanmarkkinahintojen yleistä laskevaa suuntausta.

(83) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 67, 91 ja 118–120 kappaleessa selitettiin, unionin hinnat samoin kuin Venäjältä, Turkista, Kiinasta ja muista kolmansista maista tulevan tuonnin hinnat laskivat tarkastelujaksolla. Määrältään merkittävän venäläisen tuonnin hinnat olivat kuitenkin jatkuvasti alemmat kuin unionin tuotannonalan myyntihinnat ja alittivat nämä hinnat [3–7] prosentilla. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(84) Eräs toinen asianomainen osapuoli väitti, että unionin tuotannonalan kannattavuus ei kohentunut tuotantokapasiteetin laajentamisen ja investointien lisäämisen vuoksi.

(85) Kotitalousfolion tuotanto on konevaltaista. Voidakseen lisätä tuotantokapasiteettiaan unionin tuotannonalan on näin ollen tehtävä investointeja koneisiin. Kirjanpidon kannalta koneiden vähennysten vaikutus kokonaistuotantokustannuksiin on vähäinen, 3–5 prosenttia, minkä vuoksi sillä ei voi olla merkittävää vaikutusta unionin tuotannonalan kannattavuuteen. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(86) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Venäjän viranomaiset väittivät – näyttöä toimittamatta – että Venäjän tilastotiedoissa näkyy vain alempihintaisen kotitalousfolion keskimääräinen laatu, kun taas unionin ja muiden suurimpien kolmansien maiden tilastoissa näkyy kotitalousfolioiden valikoima, johon kuuluu kalliimpiakin folioita.

(87) Tutkimuksessa ei tullut esiin mitään tällaisia laatueroja unionin tuottajien valmistaman ja Venäjältä tuodun kotitalousfolion välillä. Uudelleenkelaajat, jotka ostavat kotitalousfoliota unionin tuottajilta sekä Venäjän ja muiden kolmansien maiden, etenkin Turkin, tuottajilta, eivät esittäneet tutkimuksen aikana mitään huomautuksia eri lähteistä hankitun kotitalousfolion laatueroista. Näin ollen väite hylättiin.

(88) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli väitti myös, että komissio oli tämän menettelyn puitteissa jättänyt huomiotta, että neljä kuudesta otokseen valitusta unionin tuottajasta oli valittanut Kiinasta tulevasta kotitalousfolion vahingollisesta polkumyynnistä.

(89) On totta, että komissio pani 12 päivänä joulukuuta 2014 vireille tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion eli jatkojalostusfolion tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn ([1]). Kuten 30 kappaleessa selitetään, kotitalousfolio ja jatkojalostusfolio ovat kaksi eri tuotetta, joita myydään kaksilla eri markkinoilla. Jatkojalostusfolion tuotannosta ja myynnistä unionin tuotannonalalle aiheutunut mahdollinen vahinko ei näy kotitalousfolion tuotannonalan tilanteessa. Lisäksi komissio päätti Kiinasta tulevan jatkojalostusfolion tuontia koskevan tutkimuksen ottamatta käyttöön toimenpiteitä ([2]). Komissio ei tehnyt päätetyssä tutkimuksessa mitään päätelmiä siitä, aiheutuiko unionin tuotannonalalle vahinkoa Kiinasta tulevan jatkojalostusfolion tuonnista. Näin ollen väite hylättiin.

(90) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen viisi uudelleenkelaajaa väitti, että venäläinen kotitalousfolio kilpailee vain vähäisessä määrin otokseen valittujen unionin tuottajien valmistaman kotitalousfolion kanssa. Lisäksi väitettiin, että venäläinen kotitalousfolio kilpailee Turkista ja Kiinasta tuodun kotitalousfolion kanssa.

(91) Väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä, minkä vuoksi se hylättiin.

(92) Uudelleenkelaajat väittivät myös, että yleensä suurin osa otokseen valituista unionin tuottajista ei myy kotitalousfoliota uudelleenkelaajille, koska kyseessä ei ole kotitalousfolio, josta tuotetaan kuluttajille tarkoitettuja rullia (nk. kuluttajarullia), vaan jatkojalostusfolio, jota myydään korkeammalla hinnalla (lähes 3 000 euroa/tonni).

(93) Tämä väite on asiasisällöltään virheellinen. On huomattava, että kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa olevassa taulukossa 7 todettiin, unionin tuotannonalan keskimääräinen myyntihinta oli 2 597 euroa/tonni tutkimusajanjaksolla eikä 3 000 euroa, kuten väitettiin. Lisäksi tutkimuksessa vahvistettiin, että kaikki otokseen valitut unionin tuottajat myivät kotitalousfoliota uudelleenkelaajille. Ne neljä uudelleenkelaajaa, jotka toimivat yhteistyössä tutkimuksessa ja toimittivat kyselyvastauksen, ostivat kotitalousfoliota unionin tuottajilta. Näin ollen väite hylättiin.

(94) Nämä viisi uudelleenkelaajaa myös väittivät, että se otokseen valittu unionin tuottaja, joka tuottaa pelkästään kotitalousfoliota, on aiheuttanut merkittävää vahinkoa muille otokseen valituille unionin tuottajille, koska sen myyntihinnat alittavat muiden otokseen valittujen unionin tuottajien hinnat. Lisäksi väitettiin, että komission olisi rajattava myös markkinaosuutta koskeva analyysi pelkästään otokseen valittuihin yrityksiin eikä otettava huomioon koko unionin tuotannonalaa, koska unionin tuotannonalan kannattavuus on laskettu otokseen valittujen unionin tuottajien eikä koko unionin tuotannonalan perusteella.

(95) Pelkästään kotitalousfoliota tuottavan otokseen valitun unionin tuottajan myyntihinnat tarkastelujaksolla vastasivat unionin tuotannonalan keskihintoja ja olivat joinakin vuosina korkeammatkin. Sen vuoksi on virheellistä väittää, että kyseisen unionin tuottajan hinnat olisivat alittaneet muiden otokseen valittujen unionin tuottajien hinnat.

(96) Väitteen toisesta osasta komissio muistuttaa, että vahinkoanalyysi tehdään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53 kappaleessa määritellyn unionin tuotannonalan tasolla perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Lisäksi unionin tuottajien suuren määrän vuoksi sovellettiin otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 9 kappaleessa selitettiin. Otokseen valittiin kuusi yritystä, joiden osuus oli yli 70 prosenttia unionin kokonaistuotannosta. Otoksen valinnasta ei saatu huomautuksia annetussa määräajassa, minkä vuoksi otoksen katsottiin edustavan unionin tuotannonalaa. Otannan soveltamisen vuoksi komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset indikaattorit, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 73 kappaleessa todettiin. Luettelo näistä indikaattoreista

([1]) Ilmoitus tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 444, 12.12.2014, s. 13).

([2]) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/1928, annettu 23 päivänä lokakuuta 2015, tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EUVL L 281, 27.10.2015, s. 16).

esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 74 ja 75 kappaleessa. Kannattavuus on mikrotaloudellinen indikaattori, minkä vuoksi se lasketaan otokseen valittujen unionin tuottajien tietojen perusteella, kun taas markkinaosuus on makrotaloudellinen indikaattori ja lasketaan koko unionin tuotannonalan osalta. Molemmat menetelmät antavat komissiolle mahdollisuuden tehdä päätelmiä, jotka ovat päteviä koko unionin tuotannonalan osalta.

(97) Sen vuoksi 94 kappaleessa esitetyt väitteet hylättiin.

3. **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(98) Yksikään asiaan liittyvien osapuolten esittämistä väitteistä ei osoita, että jonkin muun tekijän kuin Venäjältä polkumyynnillä tulevan tuonnin vaikutus olisi sellainen, että se poistaisi syy-yhteyden polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja havaitun merkittävän vahingon väliltä. Edellä esitetyn perusteella päätellään, että Venäjältä polkumyynnillä tuleva tuonti aiheutti unionin tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

(99) Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 137–141 kappaleen päätelmät voidaan vahvistaa.

F. **UNIONIN ETU**

1. **Unionin tuotannonalan etu**

(100) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Venäjän viranomaiset väittivät, että toimenpiteiden käyttöönotto Venäjältä tulevassa tuonnissa johtaisi muista kolmansista maista ja etenkin Turkista ja Kiinasta tulevan kotitalousfolion tuonnin lisääntymiseen, minkä vuoksi Venäjältä tulevaa tuontia koskevien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei olisi unionin tuotannonalan edun mukaista.

(101) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 147 kappaleessa todetaan, polkumyyntitoimenpiteiden tarkoituksena on palauttaa tasapuoliset toimintaedellytykset unioniin, jotta unionin tuotannonala voi kilpailla oikeudenmukaisilla hinnoilla unionin markkinoilla muista kolmansista maista, mukaan luettuna Venäjältä, Kiinasta ja Turkista, tulevan tuonnin kanssa. Se, että muut kolmannet maat lisäävät tuontiaan, ei sinällään ole merkki siitä, että unionin tuotannonala ei pystyisi saamaan etua käyttöön otetuista polkumyyntitoimenpiteistä. Unionin tuotannonalan odotetaan itse asiassa kasvattavan myyntimääräänsä ja markkinaosuuttaan ja korottavan myyntihintojaan kannattaville tasoille.

(102) Kiinaa kohtaan voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden pitäisi varmistaa, että Kiinasta peräisin oleva tuonti tulee unionin markkinoille oikeudenmukaisilla hinnoilla, kun taas Turkista tulevan tuonnin hintatasot olivat jo tarkastelujaksolla samalla tasolla kuin unionin tuotannonalan myyntihinnat, eikä tämä tuonti aiheuttanut hintapainetta markkinoilla.

(103) Komissio katsoo, että tämä väite ei kumoa perusasetuksen 21 artiklassa vahvistettua olettamaa toimenpiteiden käyttöönoton puolesta eikä tarvetta poistaa venäläisen polkumyyntituonnin kauppaa vääristävät vaikutukset ja palauttaa tasapuoliset toimintaedellytykset.

(104) Tämän vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(105) Koska unionin tuotannonalan edusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 149 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

2. **Tuojien/kauppiaiden etu**

(106) Koska etuyhteydettömien tuojien ja kauppiaiden edusta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 150 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3. **Käyttäjien etu**

(107) Alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat käyttäjät (kuluttajarullia tuottavat uudelleenkelaajat) toistivat väitteensä, jotka ne olivat esittäneet ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, mutteivät toimittaneet mitään uutta näyttöä.

(108) Yksi uudelleenkelaaja väitti erityisesti, että polkumyyntitulleilla on merkittävä vaikutus sen kannattavuuteen, koska se ei pysty siirtämään tullia asiakkaidensa maksettavaksi.

(109) Väitteen tueksi ei esitetty perusteluja. Kyseisen uudelleenkelaajan toimittamien lukujen perusteella tutkimuksessa osoitettiin, että sen toiminta olisi edelleen kannattavaa, vaikkei se pystyisikään siirtämään tullia asiakkaidensa maksettavaksi.

(110) Tutkimuksessa osoitettiin myös, että uudelleenkelaajien kotitalousfolion ostohintaan lisäämä voittomarginaali voi vaihdella merkittävästi (5–70 prosenttia) uudelleenkelaajan myyntistrategian perusteella. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 154 kappaleessa todettiin, Venäjältä kotitalousfoliota tuovien uudelleenkelaajien tähän liittyvän toiminnan osuus vaihteli alle kuudesosasta enintään yhteen neljäsosaan niiden kaikesta toiminnasta. Lisäksi kaikkien yhteistyössä toimineiden yritysten toiminta oli kannattavaa (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 155 kappale).

(111) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi osapuoli väitti, että uudelleenkelaajat eivät lisää mitään voittomarginaalia ostohintaan ja että komission 110 kappaleessa esittämä 5–70 prosentin voitto ei edusta uudelleenkelaajien toimintaa ja niiden kannattavuutta.

(112) On syytä muistaa, että uudelleenkelaajien toiminta koostuu jumborullilla olevien alumiinifolioiden kelaamisesta uudelleen kuluttajille tarkoitetuille pienemmille rullille. Uudelleenkelaajat eivät muuta alumiinifolion kemiallisia ominaisuuksia. Voittomarginaali, johon viitattiin 110 kappaleessa, laskettiin vertaamalla jumborullilla olevan alumiinifolion ostohintaa ja kuluttajarullilla olevan alumiinifolion myyntihintaa yhteistyössä toimineiden uudelleenkelaajien osalta. Uudelleenkelaajille aiheutuu kustannuksia uudelleenpakkaamisen aikana, mutta nämä kustannukset ovat kuitenkin alhaiset, koska tärkein kustannustekijä on alumiinifolion hinta, jonka osuus on noin 80 prosenttia kaikista valmistuskustannuksista. Uudelleenkelaajien myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset vaihtelevat suuresti niiden myyntistrategian perusteella. On näin ollen totta, että voittomarginaali ei ole osoitus yrityksen toiminnasta ja kannattavuudesta, vaan se osoittaa, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten tasolla on merkittävä vaikutus uudelleenkelaajien kannattavuuteen.

(113) Lisäksi väitettiin, että analysoidessaan uudelleenkelausalan tilannetta komissio ei ottanut huomioon jatkojalostustuotteen tuontia eli muista kolmansista maista kuten Turkista, Norjasta, Sveitsistä, Intiasta ja Malesiasta peräisin olevien kuluttajarullien tuontia, joka korvasi Kiinasta peräisin olevan kotitalousfolion vähentyneen tuonnin. Kyseinen osapuoli ei kuitenkaan toimittanut mitään näyttöä tämän tuonnin vaikutuksesta uudelleenkelausalaan.

(114) Kiinasta peräisin olevien kuluttajarullien tuonnissa otettiin käyttöön polkumyyntitoimenpiteet vuonna 2013, mikä on vähentänyt jatkojalostusteollisuudelle polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista aiheutuvaa merkittävää vahinkoa, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 162 kappaleessa selitettiin. Seuraavassa taulukossa esitetään kuluttajarullien tuonnin kehitys osapuolen mainitsemien maiden osalta sen jälkeen, kun Kiinasta peräisin olevien kuluttajarullien tuonnissa otettiin käyttöön polkumyyntitoimenpiteet.

Taulukko 4

Kuluttajarullien tuontimäärät (tonnia)

	2013	Tutkimusajanjakso
Kiina	4 317,60	3 776,10
Intia	672,70	847,10
Malesia	605,30	752,10
Norja	2 866,20	324,60
Sveitsi	22,00	30,50
Turkki	2 059,80	2 498,80
Yhteensä	6 226,0	4 453,10

Lähde: Eurostat

(115) Kiinasta tulevan tuonnin määrä oli 12 994 tonnia alkuperäisen Kiinasta peräisin olevien kuluttajarullien tuontia koskevan polkumyyntitutkimuksen tutkimusajanjakson aikana (ks. komission asetuksen (EU) N:o 833/2012 ([1]) taulukko 2). Toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Kiinasta tulevien kuluttajarullien tuontimäärä väheni 8 676 tonnia vuonna 2013 (eli 4 317,60 tonniin) ja 9 218 tonnia tämän tutkimuksen tutkimusajanjaksolla (eli 3 776,10 tonniin). Tämä tuontimäärän vähennys oli suurempi kuin kuluttajarullien kokonaismäärä, joka tuotiin viidestä kyseisen uudelleenkelaajan mainitsemasta maasta ja esitettiin edellä taulukossa 4 (28 % suurempi vuonna 2013 ja 52 % suurempi tutkimusajanjaksolla). Sen vuoksi väite, jonka mukaan tuonti edellä mainituista maista korvasi Kiinasta tulevan tuonnin vähenemisen, on perusteeton ja se hylättiin.

(116) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat uudelleenkelaajat väittivät, että kotitalousfolioon liittyvän toiminnan osuus niiden kaikesta toiminnasta on keskimäärin suurempi kuin mitä komissio esitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 154 kappaleessa. Väite perustui kahden sellaisen käyttäjän toimittamiin tietoihin, jotka eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa. Väitteen mukaan komission ei pitäisi aliarvioida kotitalousfolion merkitystä uudelleenkelaajien tuotantokustannuksissa.

(117) Tältä osin on huomattava, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 154 kappaleessa esitetyt komission päätelmät perustuvat yhteistyössä toimineiden uudelleenkelaajien tarkastettuihin tietoihin, jotka näin ollen osoittavat niiden tosiasiallista tilannetta. Edellä mainitut lisätiedot toimitettiin vasta lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen eli menettelyn varsin myöhäisessä vaiheessa, minkä vuoksi niitä ei enää voitu tarkastaa. Sen vuoksi väite hylättiin.

(118) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi uudelleenkelaajaa väitti, että Venäjältä tulevan kotitalousfolion tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotolla on kielteinen vaikutus niiden kannattavuuteen.

(119) Nämä kaksi uudelleenkelaajaa ilmoittautuivat tutkimuksessa vasta lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ja vain toinen niistä toimitti kyselyvastauksen tässä menettelyn erittäin myöhäisessä vaiheessa. Sen vuoksi komissio ei kyennyt tarkastamaan näitä uusia tietoja. Tällä perusteella komissio ei pysty arvioimaan niiden kannattavuuden tasoa eikä Venäjältä tulevan kotitalousfolion tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton vaikutusta niiden kannattavuuteen. Sen vuoksi niiden väite hylättiin.

(120) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen viisi uudelleenkelaajaa väitti, että ne eivät pysty siirtämään polkumyyntitullin kustannuksia kuluttajien maksettavaksi seuraavista syistä: 1) niiden myynti tapahtuu sopimusten perusteella ja hinnat perustuvat Lontoon metallipörssin alumiinin hintoihin liittyvään kaavaan, 2) Kiinasta peräisin olevasta ja väitetysti toimenpiteitä kiertävästä kotitalousfoliosta tehtyjen kuluttajarullien aiheuttaman hintapaineen ja kilpailun vuoksi ne eivät voi neuvotella kuluttajarullien hinnankorotuksesta unionin markkinoilla, ja 3) vaikka tällä hetkellä kuluttajarullien tuonti kolmansista maista unioniin on vähäistä, se todennäköisesti lisääntyy tulevaisuudessa.

(121) Tutkimuksessa kävi ilmi, että vaikka uudelleenkelaajat eivät pystyisikään siirtämään polkumyyntitullia kuluttajien maksettavaksi, Venäjältä tulevan kotitalousfolion tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton vaikutus uudelleenkelaajiin on vähäinen. Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että markkinoilla on kahden tyyppisiä uudelleenkelaajia: toinen ryhmä myy merkkituotteita olevia kuluttajarullia ja niillä on merkittävät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset, ja toinen ryhmä myy ei-merkkituotteita olevia kuluttajarullia ja niillä on pienet myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset. Tutkimuksessa ilmeni myös, että niiden yhteistyössä toimineiden uudelleenkelaajien, joiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olivat pienet, toiminta pysyy todennäköisesti kannattavana sen jälkeen, kun Venäjältä peräisin olevan kotitalousfolion tuonnissa otetaan käyttöön polkumyyntitoimenpiteet, sillä oletuksella, että myös unionin tuotannonalan hinnat kohoavat 5 prosenttia, jotta se saavuttaa voittotavoitteensa. Niiden yhteistyössä toimineiden uudelleenkelaajien, jotka myyvät merkkituotteita olevia kuluttajarullia, voittomarginaalit ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ovat suuremmat. Sen vuoksi katsottiin, että ne kykenevät ottamaan tullin kantaakseen.

(122) Koska käyttäjien edusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 151–163 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

4. **Hankintalähteet**

(123) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat uudelleenkelaajat toistivat ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa esitetyn väitteensä, joka koskee tarjonnan puutetta, mutteivät toimittaneet tältä osin mitään uutta näyttöä.

([1]) Komission asetus (EU) N:o 833/2012, annettu 17 päivänä syyskuuta 2012, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien alumiinifoliorullien tuonnissa (EUVL L 251, 18.9.2012, s. 29).

(124) Polkumyyntitoimenpiteiden tarkoituksena ei ole sulkea Venäjältä tulevaa tuontia unionin markkinoilta vaan luoda tasapuoliset toimintaedellytykset unionin markkinoille. Sen vuoksi uudelleenkelaajat voivat edelleen tuoda kotitalousfoliota Venäjältä polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeenkin, joskin oikeudenmukaisilla hinnoilla. Lisäksi on muistettava, että polkumyyntitoimenpiteet asetetaan vahinkomarginaalin tasolle, joka on alle polkumyyntimarginaalin, ja tämän vuoksi Venäjältä voi edelleen tulla tuontia unionin markkinoille polkumyyntihinnalla, joka tosin on vahinkoa aiheuttamaton hinta.

(125) Väitettiin, että Etelä-Afrikkaa ja Intiaa ei voida pitää vaihtoehtoisena hankintalähteenä, joka voi korvata Venäjältä tulevan tuonnin, koska tuontimäärät näistä maista olivat erittäin vähäisiä.

(126) On totta, että tuonti Etelä-Afrikasta ja Intiasta oli vähäistä koko tarkastelujakson ajan verrattuna Venäjältä tulleeseen tuontiin, mutta tämä ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että nämä maat lisäävät vientiään unionin markkinoille, kunhan tasapuoliset toimintaedellytykset on palautettu.

(127) Väitettiin myös, että kotitalousfolion unionin tuottajat lisäisivät pikemminkin jatkojalostusfolion tuotantoaan kuin kotitalousfolion tuotantokapasiteettia ja tuotantoa, koska jatkojalostusfolion markkinoilla saa väitetysti suuremmat voitot.

(128) Tutkimuksessa kävi ilmi (ks. 30 ja 62 kappale), että unionin tuotannonala on kiinnostunut jatkamaan kotitalousfolion tuotantoa ja että tuotannon siirtäminen kotitalousfoliosta jatkojalostusfolioon ja päinvastoin ei tapahdu missään tapauksessa erityisen joustavasti. On myös muistettava, että unionin suurin kotitalousfolion tuottaja ei tuottanut jatkojalostusfoliota. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(129) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat uudelleenkelaajat väittivät vain luottamuksellisesti toimitettujen tietojen perusteella, että unionissa ja Turkissa ei ole käytettävissä olevaa tuotantokapasiteettia. Lisäksi väitettiin, että Armeniasta peräisin olevan kotitalousfolion tuontia koskevien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen armenialainen tuottaja, jonka tuotantokapasiteetti oli 25 000 tonnia vuodessa, suuntasi vientinsä Yhdysvaltojen markkinoille. Kyseinen osapuoli väitti vielä, että kotitalousfolion hinnat unionin markkinoilla pysyvät alhaisina Kiinasta tulevan kotitalousfolion tuontia koskevien polkumyyntitoimenpiteiden kiertämisen takia, joten on epätodennäköistä, että armenialainen tuottaja suuntaisi vientiään unionin markkinoille. Brasilian osalta uudelleenkelaajat ottivat esiin Brasiliasta ja Kiinasta peräisin olevan kotitalousfolion tuontia koskevan rinnakkaisen polkumyyntitutkimuksen, jossa komissio päätteli, että Brasiliasta unionin markkinoille tulevan tuonnin ei odoteta kasvavan merkittävästi tulevaisuudessa. Lisäksi väitettiin, että Intia ja Etelä-Afrikka eivät muodosta luotettavaa ja merkittävää vaihtoehtoista hankintalähdettä, koska niissä folion tuotannon käyttämätön kapasiteetti on vähäinen.

(130) Luottamuksellisesti toimitettua näyttöä ei pidetty riittävänä sen päättelemiseen, että unionissa ja Turkissa ei ollut riittävästi käytettävissä olevaa tuotantokapasiteettia. Tutkimuksessa on itse asiassa käynyt ilmi, että unionin tuotannonalalla on käyttämätöntä kapasiteettia (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 79 kappale). Turkkilaisten tuottajien osalta tutkimuksessa tuli esiin, että ne ovat kiinnostuneita unionin markkinoista, koska ne kasvattivat myyntimääräänsä tarkastelujaksolla. Koska hinnat unionin markkinoilla todennäköisesti kohoavat kustannukset kattaville tasoille sen jälkeen, kun Venäjältä peräisin kotitalousfolion tuonnissa on otettu käyttöön polkumyyntitoimenpiteet, on odotettavissa, että turkkilaiset tuottajat pitävät unionin markkinoita edelleen houkuttelevina ja suuntaavat mahdollisesti osan tuotannostaan unionin markkinoille.

(131) Armeniasta peräisin olevan kotitalousfolion tuontia koskevien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolo päättyi 7 päivänä lokakuuta 2014 ([1]), minkä vuoksi Armeniasta voidaan tuoda kotitalousfoliota vapaasti unionin markkinoille. Väitteitä toimenpiteiden kiertämisestä on käsitelty tarkemmin 74–81 kappaleessa. Venäjältä peräisin olevan kotitalousfolion tuontia koskevien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen odotetaan, että kotitalousfolion hinnat unionin markkinoilla nousevat kustannukset kattaville tasoille. Sen vuoksi ei ole poissuljettua, että armenialainen tuottaja suuntaisi tämän vuoksi vientiään unionin markkinoille.

(132) Brasiliaa koskevat toimenpiteet päätettiin, ja kotitalousfoliota voidaan tuoda Brasiliasta vapaasti unionin markkinoille. Kunhan hinnat unionin markkinoilla kohoavat kustannukset kattaville tasoille, ei ole kuitenkaan poissuljettua, että brasilialaiset tuottajat pitäisivät unionin markkinoita houkuttelevampana kuin kotimarkkinoitaan ja kolmansien maiden markkinoita ja suuntaisivat näin ollen osan tuotannostaan unioniin.

([1]) Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä (EUVL C 49, 21.2.2014, s. 7).

(133) Intian ja Etelä-Afrikan toimimisesta vaihtoehtoisena hankintalähteenä (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 165 kappale) on ensinnäkin huomattava, että osapuolen väitteen tukena olevissa tiedoissa ei erotettu toisistaan kotitalousfoliota ja jatkojalostusfoliota. Vaikka näiden maiden käyttämätön kapasiteetti olisikin alhainen, ei ole kuitenkaan poissuljettua, että kunhan hinnat unionin markkinoilla kohoavat kustannukset kattaville tasoille, unionin markkinoista tulee houkuttelevat intialaisten ja eteläafrikkalaisten tuottajien mielestä ja että ne suuntaavat osan tuotannostaan unionin markkinoille.

(134) Sen vuoksi 129 kappaleessa esitetyt väitteet hylättiin.

(135) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 164–168 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

5. **Muut väitteet**

(136) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli vaati, että lopulliset toimenpiteet olisi otettava käyttöön tavalla, joka vääristää ja rajoittaa kauppaa mahdollisimman vähän, muttei perustellut vaatimustaan mitenkään.

(137) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen kyseinen osapuoli toisti 136 kappaleessa esitetyn vaatimuksensa muttei toimittanut mitään lisätietoja vaatimuksensa tueksi.

(138) Tältä osin on korostettava, että päättäessään polkumyyntitoimenpiteiden tasosta komissio soveltaa alhaisemman tullin sääntöä perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti (ks. myös 143 kappale).

(139) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 169–172 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

6. **Unionin etua koskevat päätelmät**

(140) Koska unionin edusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 173 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

G. **LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

1. **Vahingon korjaava taso (vahinkomarginaali)**

(141) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi asianomaista osapuolta ilmoitti olevansa eri mieltä vahingon korjaavan tason määrittämiseen käytetystä tavoitevoitosta (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 175–177 kappale). Osapuolten mukaan 2 prosentin voittomarginaali olisi markkinoilla testattu voittotaso, minkä vuoksi sitä olisi käytettävä vahingon korjaavan tason määrittämisen sijaan. Pyyntöä ei kuitenkaan perusteltu, ja se oli hylättävä.

(142) Koska vahingon korjaavasta tasosta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 175–177 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

2. **Lopulliset toimenpiteet**

(143) Polkumyynnistä, vahingosta, syy-yhteydestä ja unionin edusta tehtyjen päätelmien perusteella katsotaan, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskevat lopulliset polkumyyntitullit olisi otettava perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön vahinkomarginaalin suuruisina alhaisemman tullin säännön mukaisesti.

(144) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat uudelleenkelaajat vaativat, että lopulliset toimenpiteet olisi otettava käyttöön vähimmäistuontihinnan muodossa. Osapuolet ehdottivat, että vähimmäistuontihinta asetettaisiin ainoastaan kotitalousfoliota valmistavan tuottajan hieman korotetun kannattavan hinnan yläpuolelle. Kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa järjestetyn kuulemistilaisuuden jälkeen osapuolet toimittivat lisätietoja, joiden mukaan alumiinin hinta laski tutkimusajanjakson jälkeen.

(145) Määriteltäessä unionin etua perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti voidaan ottaa huomioon myös tiedot, jotka liittyvät tutkimusajanjakson jälkeiseen aikaan ([1]). Tässä kuitenkin pätee edelleen vaatimus, jonka mukaan tiedot on tarkastettava ja niiden on oltava koko unionin tuotannonalaa edustavia. Koska vähimmäistuontihintaa koskeva pyyntö esitettiin menettelyn niin myöhäisessä vaiheessa, komissiolla ei ollut aikaa lähettää kyselylomakkeita asianomaisille osapuolille ja järjestää tarkastuskäyntejä. Vähimmäistuontihintaa pyytäneiden osapuolten toimittamia tietoja ei voitu tarkastaa eivätkä ne myöskään edustaneet koko unionin tuotannonalaa. Toimitetuista tiedoista käy ilmi, että myyntihinnat kohosivat, vaikka alumiinin hinnat laskivat, mutta komissio ei voi tehdä merkityksellisiä päätelmiä tiedoista, joita ei ole tarkastettu ja jotka eivät ole edustavia.

(146) Vähimmäistuontihinnan taso olisi lisäksi laskettava koko unionin tuotannonalaa edustavien tietojen perusteella eikä pelkästään yhden unionin tuottajan tietojen perusteella, kuten käyttäjät ehdottivat. Lisäksi vähimmäistuontihinnan laskemiseen käytetyt tiedot on tarkastettava, ja koska vähimmäistuontihinnan käyttöä koskeva pyyntö tehtiin menettelyn niin myöhäisessä vaiheessa, komissio ei pystynyt keräämään ja tarkastamaan tarvittavia tietoja. Sen vuoksi ehdotettua vähimmäistuontihintaa ei pidetty asianmukaisena.

(147) Toimenpidetyypin vaihtaminen edellyttäisi joka tapauksessa täydellisten tietojen antamista kaikille asianomaisille osapuolille, sillä muutoin rikottaisiin merkittävästi unionin tuotannonalan menettelyllisiä oikeuksia. Koska pyyntö esitettiin varsin myöhäisessä vaiheessa tutkimusta, komissiolla ei ollut tarvittavaa aikaa ilmoittaa tietoja asianomaisille osapuolille.

(148) Lisäksi se, että viejän myynti unioniin tapahtuu etuyhteydessä olevan kauppiaan kautta, tekee vientihinnoista epäluotettavat.

(149) Sen vuoksi edellä esitetyn perusteella katsottiin, että tässä tapauksessa olosuhteet eivät ole sellaiset, että ne oikeuttaisivat vähimmäistuontihinnan käyttöönoton.

(150) On kuitenkin syytä huomata, että uudelleenkelaajilla on edelleen mahdollisuus pyytää välivaiheen tarkastelua perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jos edellytykset täyttyvät.

(151) Edellä esitetyn perusteella kyseiset tullit otetaan käyttöön seuraavassa esitetyn suuruisina:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Vahinkomarginaali (%)	Lopullinen polkumyyntitulli (%)
Venäjä	Ural Foil OJSC, Sverdlovskin alue; OJSC Rusal Sayanal, Khakassian alue – Rusal-ryhmä	34,0	12,2	12,2
	Kaikki muut yritykset			12,2

3. **Väliaikaisten tullien lopullinen kantaminen**

(152) Todettujen polkumyyntimarginaalien ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon suuruuden vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisten väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät olisi kannettava lopullisesti.

4. **Sitoumukset**

(153) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Rusal-ryhmä tarjosi hintasitoumusta perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(154) Komissio tarkasteli tarjousta perusteellisesti. On tärkeää huomata, että Rusal on monimutkainen yritysryhmä, jolla on yli 40 tuotantolaitosta 13 maassa. Ryhmään sisältyy myös etuyhteydessä oleva armenialainen tuottaja (Armenal), joka tuottaa ja myy tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin. Kun otetaan huomioon venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien ja Armenalin välinen yhteys, on todennäköistä, että nämä yritykset myyvät tarkasteltavana olevaa tuotetta samoille asiakkaille tai asiakkaille, jotka ovat etuyhteydessä johonkin näistä asiakkaista unionissa. Tästä aiheutuu suuri ristiinkompensoinnin vaara. Lisäksi Rusal-ryhmä käyttää erittäin monimutkaisia

([1]) Yleisen tuomioistuimen tuomio asiassa T-192/08, 25.10.2011m Transnational Company 'Kazchrome' AO, 221 kohta.

myyntikanavia, joissa on mukana etuyhteydessä olevia kauppiaita ja edustajia, jotka sijaitsevat sekä Venäjällä että sen ulkopuolella. Etuyhteydessä oleva kauppias ja etuyhteydessä oleva edustaja myyvät unioniin myös muita tuotteita, jotka edustavat itse asiassa valtaosaa etuyhteydessä olevan kauppiaan liikevaihdosta. Näissä olosuhteissa ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että samoille asiakkaille myydään sekä tarkasteltavana olevaa tuotetta että muita tuotteita. Tällaisiin liiketoimiin liittyisi erittäin suuri ristiinkompensoinnin vaara ja sitoumuksen valvominen olisi äärimmäisen monimutkaista.

(155) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että sitoumuksen hyväksyminen ei olisi käytännöllistä, minkä vuoksi sitoumustarjous on hylättävä.

(156) Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ei antanut lausuntoa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Venäjältä peräisin olevaa vähintään 0,008 millimetriä mutta enintään 0,018 millimetriä paksua, vahvistamatonta, valssattua mutta ei enempää valmistettua, enintään 650 millimetrin levyisillä ja yli 10 kilogrammaa painavilla keloilla olevaa alumiinifoliota, joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 7607 11 19 (Taric-koodi 7607 11 19 10).

2. Edellä 1 kohdassa kuvatun tuotteen vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on 12,2 prosenttia.

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksella (EU) 2015/1081 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2015.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER